

מ"ת 32511/10 - מדינת ישראל נגד עיד שאהין

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 19-10-32511 מדינת ישראל נ' שאהין
תיק חיזוני: 5607/12
פני כבוד השופט יריב בן דוד
המבקש מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז דרום
נגד עיד שאהין (עציר)
על-ידי עו"ד אחמד ותד המשיב

החלטה

בפני בקשה המבקש לעיון חוזר בעניין מעצרו.

הבקשה נסמכת על שינוי נסיבות הקשור להhaftשות נגיף הקורונה ומצב החירום השורר עתה במדינה אשר הוביל לביטול דינו ההורחות שנקבעו בעניינו של המבקש במהלך חדש מרץ, ובביעת דין תזכורת אשר עתיד להתקיים רק ביום 26.5.20.

כן עמד ב"כ המבקש על שיקולי חיוניות המעצר והסenna הכרוכה בהידבקות בנגיף במסגרת שהיא בין כותלי שב"ס.

ב"כ המשיבה התנגדה לבקשת, עמדה על חומרת העבירות המיוחסות לבקשת ונסיבות ביצוען, ועל כך שאין להורות על שחרורו נוכח מסוכנותו הרבה גם בתקופת מצב החירום הנוכחיות גם שימושה על התמנסכות הדינום בעניינו של המבקש, כמו גם על עניינים של עצורים רבים אחרים.

רકע

בנוגע לבקשת הגישה ביום 19.10.22 בקשה מעצר עד תום ההליכים לצד כתוב אישום המיחס לו עבירות של "בוא סמים מסוימים מסוג קנאביס במשקל של 39.45 ק"ג מצרים, וניסיון לייבא סמים נוספים מסוג ומشكל לא ידוע".

ביום 19.12.20 ניתנה החלטת מעצר עד תום ההליכים בעניינו של המבקש (כב' השופט Dolb להמן) במסגרת נקבע כי ככל שיולה בידי הצעיר חלופה הדזקה המרוחקת ממוקם מגוריו, יוכל לפנות בקשה לעיון חוזר.

ביום 20.11.20 התקיים דין בבקשת המבקש לעיון חוזר, ובמסגרתו ניתנה החלטת שחרורו ממעצר.

על החלטה זאת הגישה המדינה ערר אשר נדון ביום 13.2.20 בפני כב' השופט י. עדן בבית משפט המחוזי בבאר שבע (עמ"ת 20-02-30294).

עמוד 1

במסגרת החלטת בית המשפט המחויז אשר קיבל את ערכו המדינה והורה על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, נקבע כי "הנסיבות החמורות ביותר של ביצוע העבירות לכואורה, מקומות תמוןן מסוכנות גבוהה ביותר, אף מעבר למסוכנות הרגילה הקיימת בעבירות מסווג זה" וכי כלל לא היה מקום להורות בעניינו של המבוקש על קבלת תסקير מעצר בשים לב ל מבחון הדו שלבי החל בבחינת שחרור עצורים (בש"פ 1747 אבו כף נ' מדינת ישראל (12.3.2007), ולכך שהמבקש לא צולח את השלב הראשון ב מבחון זה. בהתייחס להחלטת שחרור המבוקש נקבע כי בנסיבות יבוא סמים בגין הגובל בנסיבות והנסיבות המפורטות בכתב האישום כמה עילית מסוכנות אשר לא ניתן לאינה בחולפת מעצר, לא היה מקום להורות על שחרורו, ועל כן הערכו התקבל והמבקש נעצר עד תום ההליכים.

דין

הבקשה הוגשה ביום 20.3.2024, זמן קצר לאחר קבלת ערכו המדינה ומtan ההחלטה בדבר המשך מעצרו של המבוקש עד תום ההליכים בבית המשפט המחויז.

השאלה שעלה פרט היא האם ביטול מועד ההוכחות אשר היו קבועים לימים 20.3.2023 ו- 20.3.2024 וקביעת מועד תזכורת תחתם ביום 26.5.2024, וכן "שיעור קורונה" הכרוכים בשיקול חינויות המעצר (ר' סעיף 21(ד) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרם), תשנ"ז-1996) מティים את הCPF עתה לשחררו של המבוקש.

לאחר שהקלתי את נימוקי הצדדים ועינתי בהחלטות השונות בעניינו של המבוקש, סבורני כי בນזקודה הזמן הנוכחיות נוטה הCPF לדוחית הבקשה, וזאת מן הנימוקים הבאים:

1. ההחלטה בית המשפט המחויז בעניינו של המבוקש ניתנה לפני זמן קצר. במסגרת ההחלטה זאת נקבע כאמור, כי מסוכנות הנאשם כה גבוהה עד כי לא הוא צולח את השלב הראשון ב מבחון הדו שלבי שבביסיס החלטות שחרור מעצר, וכלל לא היה מקום להורות על קבלת תסקיר מעצר בעניינו.
2. במצב דברים זה, בו ניתנה ההחלטה ברוח זאת לפני זמן קצר, סבורני כי גם שיש בדוחית DINI ההוכחות בעניינו של המבוקש בכך לפגוע באינטרס האישי שלו ולגרום להתרשכות ההליכים בעניינו, גוברת שלב זה עצמת מסוכנותו, ובאיוז המתבקש בין האינטרס הציבורי שב嗾 מעצרו לבין האינטרס האישי שלו, גובר האינטרס הציבורי.
3. הדברים שלועל יפים ותקפים במידה רבה גם במקרה לשיקול הנוסף של חינויות המעצר נוכח התפשטות נגיף הקורונה והשלכותיו האפשריות על השווים בין כותלי שב"ס. אומנם בתקופה الأخيرة ניתנו לא מעט החלטות שחרור מעצר בשים לב לשיקול זה תוך הגמשת אמות המידה הנוהגות, אך סבורני כי גם הגמשת תנאים מסוימת כאמור, בצל שיקול חינויות המעצר, אינה מובילה בנזקודה זמן זאת לשחרור הנאשם ממעצר נוכח עצמת עילית המסוכנות עליה עמד כאמור בית המשפט המחויז לפני זמן קצר יחסית.

איןני מתעלם מ מצב דברים עתידי אפשרי על פי יחולו DINI ההוכחות בעניינו של המבוקש בעוד זמן רב, ויש שהדבר יצדיק בקשה עתידית נוספת לעיון חוזר. ברם, בעת הנזקודה משקבוע דין תזכורת בעניינו של המבוקש בחודש הבא (20.5.2024) במסגרתו יש לקוות כי תתבהר התמונה באשר להמשך משפטו, ובשים לב לשיקולים שלועל, סבורני כי נוטה הCPF עתה

דוחית הבקשה.

אשר על כן, אני מורה על דוחית הבקשה לעיון חוזר.

ניתנה היום, י"ב ניסן תש"פ, 06
אפריל 2020, בהעדר הצדדים.
יריב בן דוד, שופט